

No 3066.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z, tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de directe belastingen te Arnhem van 21 Juni 1926, betreffende zijn aanslag in de Inkomstenbelasting over het belastingjaar 1924/25;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Advocaat-Generaal Besier, namens den Procureur-Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep;

Overwegende dat belanghebbende over het genoemde jaar in de Inkomstenbelasting is aangeslagen naar een zuiver inkomen van f 6327, waaronder was begrepen de opbrengst uit zijn landbouwbedrijf, door den Inspecteur gesteld op f 5000;

dat belanghebbende na bij bezwaarschrift dien aanslag te hebben bestreden, tegen de afwijzende beschikking van den Inspecteur is opgekomen bij den Raad van Beroep, stellende dat de opbrengst van zijn boerenbedrijf in het afgelopen jaar slechts f 391.08 heeft bedragen en verzoekende den aanslag te regelen naar een zuiver inkomen van f 1809.11;

Overwegende dat de Raad van Beroep, na te hebben vastgesteld, dat belanghebbende's bronnen van inkomen buiten zijn bedrijf als landbouwer een zuivere opbrengst van f 1468.03 hebben opgeleverd, ten aanzien van de opbrengst van gezegd bedrijf heeft overwogen als volgt:

"dat appellant in eigendom bezit 14.71 H.A. weiland, 7.53 H.A. boomgaard, 9.44 H.A. bouwland belast met f 10.700 hypotheek à 4%, terwijl hij heeft gepacht 4.25 H.A. uiterwaard voor f 1000 per jaar en 0.87 H.A. bouwland heeft verhuurd voor f 287 per jaar, terwijl appellant de waarde van deze boerderij aangeeft op f 50.000 en van de inventaris op f 15000.-;

"dat appellant over de jaren 1919/1920 en 1920/1921 een inkomen aangaf

van ongeveer f 9000, over 1921/1922 en 1922/1923 van ongeveer f 4500.- en 1925/1926 f 4200.-, terwijl hij geenerlei zéér bijzondere oorzaken weet te vermelden tengevolge waarvan de opbrengst in 1924/1925 zoozeer beneden elke denkbare, ietwat normale opbrengst zou zijn gebleven;

"dat appellants boeken, waaruit een netto-opbrengst van f 391.08 zou voortvloeien en dan ook reeds alleen hierom niet als voldoende juist gehouden kan worden beschouwd om daaruit het inkomen te berekenen, en de Raad aan de hand der normale opbrengsten, rekening houdend met geringe opbrengst van aardappelen, suikerbieten, de netto bedrijfswinst berekent op f 3500;

dat de Raad op die gronden den aanslag heeft vastgesteld naar een zuiver inkomen van f 4968.03;

Overwegende dat de belanghebbende tegen die uitspraak aanvoert de navolgende drie middelen van cassatie:

I. Schending, althans verkeerde toepassing van artikel 76 der wet op de Inkomstenbelasting, doordat de Raad van Beroep de boeken van verzoeker als bewijsmiddel heeft gepasseerd op den eenigen grond, dat het de netto bedrijfswinst aanduidende eindcijfer belangrijk beneden normale opbrengst zou zijn gebleven, zonder te treden in de beoordeeling van de juistheid van dit cijfer en van de factoren waaruit dit was samengesteld;

II. Schending, althans verkeerde toepassing van artikel 70 juncto artikel 76 der wet op de Inkomstenbelasting, doordat de Raad van Beroep zijnen aanslag vaststelde afwijkend van de door verzoeker verstrekte gedetailleerde gegevens zonder de onjuistheid dier gegevens aan te toonen en de noodzaak dier afwijking te motiveeren;

III Schending, althans verkeerde toepassing van de artikelen 4, 7, 43 v.v. en 53 v.v. juncto artikel 80 der wet op de Inkomstenbelasting, door de door verzoeker gedane aangifte te negeren, den verzoeker niet aan te slaan naar de werkelijke opbrengst van zijn bedrijf in 1923, doch als grondslag van den aanslag aan te nemen een norm, die, als verkregen door vergelijking met het inkomen van andere belastingplichtigen, het inkomen van verzoeker niet raakt, terwijl de Raad bovendien. zijn aanslag vaststelde naar het mogelijk in plaats van naar het werkelijk inkomen van verzoeker;

Overwegende dat ten aanzien van de drie middelen in cassatie moet worden opgemerkt, dat de daarin genoemde artikelen 43 en volgende, 53 en volgende, 70, 76 en 80 der wet op de Inkomstenbelasting 1914 geen voorschriften inhouden omtrent de vragen, die de Raad van Beroep had te beslissen en door den Raad dan ook niet zijn toegepast of hadden behooren te zijn toegepast, zoodat schending of verkeerde toepassing dier wetsbepalingen ten deze is uitgesloten;

Overwegende voorts ten aanzien van de in die middelen ontwikkelde grieven:

dat in het eerste middel de uitspraak onvolledig en onjuist wordt weergegeven, daar de Raad niet als eenigen grond heeft aangevoerd, dat het netto eindcijfer, dat belanghebbende's boekhouding aangaf beneden "elke normale opbrengst" zou zijn gebleven, maar dat dit cijfer lager was dan elke "denkbare ietwat" normale opbrengst, waaraan de Raad toevoegt, dat belanghebbende geenerlei zéér bijzondere oorzaken weet te vermelden, waaraan dit verschijnsel zou kunnen worden geweten;

dat deze grief dus wegens gemis aan feitelijken grondslag moet worden terzijde gesteld;

dat ook de grief van het tweede middel ongegrond is, vermits de Raad de noodzaak om van belanghebbende's boekhouding af te wijken, alleszins voldoende heeft gemotiveerd met de overweging, dat die boeken een resultaat opleverden, dat spotte met alle waarschijnlijkheid, zonder dat daarvoor eenige bevredigende verklaring werd gegeven;

dat aan de grief van het derde middel wederom feitelijke grondslag ontbreekt, daar de Raad den aanslag heeft geregeld niet naar het mogelijk, maar naar het werkelijk inkomen van den belanghebbende, zooals dit laatste, bij gebreke van door den belanghebbende verstrekte betrouwbare gegevens is vastgesteld aan de hand van aan de ervaring ontleende "normen", waarbij dan nog rekening is gehouden met bijzondere omstandigheden - minder gunstige oogsten van sommige gewassen -, die hebben geleid tot becijfering van een lagere opbrengst dan bij onveranderde toepassing der normen had moeten zijn aangenomen;

dat dus al de aangevoerde grieven ongegrond zijn;
Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heeren Fentener van Vlissingen, President, Segers, Kosters, Kirberger en Polak, Raden, in bijzijn van den Substituut-Griffier Kist, en door den President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van den twaalfden Januari 1900 Zeven en Twintig.

Kist

Fentener van Vlissingen